
Slachtofferschap kan iedereen op elk moment overkomen

Gijs de Vries, voorheen directeur van het Nederlandse Rode Kruis, voelt zich op meerdere manieren persoonlijk verbonden met Stichting Achmea Slachtoffer en Samenleving (SASS). Om die reden nam hij per 1 januari 2019 het voorzitterschap van het bestuur op zich, in het jaar van het 25-jarig bestaan van de stichting. “Ik zou het jubileum willen aangrijpen om de verbindende rol van SASS verder uit te dragen.”

Zorg is altijd het werkveld geweest van Gijs de Vries. “Ik heb als consultant zo’n beetje alles in de zorg aan elkaar gefuseerd en weer ontbonden of gereorganiseerd”, vertelt hij. “Later raakte ik meer geïnteresseerd in het bestuurlijke werk. Ik werd partner bij EY, vervolgens kwam ik in de directie van Capgemini en daarna werd ik teruggevraagd bij EY om de consultancytak te runnen en werd ik lid van de Raad van Bestuur. Ik was 50. Vier jaar later werd ik ziek, lymfeklierkanker.”

Gezondheid en geluk

“De ziekte was een *wake up call* voor me. Ik vroeg me af: Waar gaat het om in het leven? En ik wist: om gezondheid en geluk. Ik zou niet gelukkig blijven in de wereld van geld, targets en altijd maar groei. Daarom stapte ik eruit. Vervolgens kon ik directeur worden van het Nederlandse Rode Kruis. Het was een unieke kans. Viereneenhalf jaar heb ik het werk met heel veel plezier gedaan.

Toen ik 60 werd, stopte ik met mijn werk voor het Rode Kruis. Daar ligt ook weer een link met mijn ziekte. De behandelend specialist had gezegd: Als je de 6 jaar doorstaat, ben je weer helemaal clean. Dus wist ik dat er iets zou veranderen als ik 60 werd. Ik wilde niet langer alleen maar werken, maar wel geestelijk lenig blijven. Nu heb ik een aantal functies die direct met mij te maken hebben. Ik werd president-commissaris van de Arbo Unie, waar ik ooit mijn eerste baan had. Verder ben ik voorzitter van de Raad van Toezicht van het Erasmus MC en van

het Integraal Kankercentrum Nederland. Als je luistert naar je hart, dan klopt het, in de dubbele betekenis.”

Persoonlijke beweegredenen

“En toen werd ik gevraagd als voorzitter van het bestuur van SASS, de stichting waar de focus ligt op slachtoffers in de zorg en ernstige verkeersslachtoffers. Dat ik geïnteresseerd ben in de zorg is wel duidelijk. Maar ook bij verkeersslachtoffers ben ik van dichtbij betrokken. Ik heb op mijn 13de een broertje in het verkeer verloren. Bijzonder dat ik nu een bijdrage kan leveren aan de positie van deze slachtoffers. Persoonlijke beweegredenen zijn heel erg belangrijk in mijn werk. Als je zo’n duidelijk haakje hebt met je eigen situatie, maakt dat je functie extra bijzonder.

Het werk voor SASS ligt in het verlengde van wat ik eerder deed bij het Rode Kruis voor slachtoffers van natuurrampen, conflicten en oorlogen. SASS richt zich op nog een ander facet van slachtofferschap. Bij SASS draait het ook om de positie en weerbaarheid van slachtoffers. Dat spreekt me aan. Ik vind het uniek dat Vereniging Achmea dit al 25 jaar mogelijk maakt met een vaste jaarlijkse bijdrage om projecten te financieren. Achmea is echt bij SASS betrokken, ook inhoudelijk.”

Aanleiding voor vernieuwing

“Ik heb daarbij vijf V’s voor ogen. De eerste V is verbinden: verbinden met de wetenschap, verbinden met slachtoffers en verbinden binnen het Achmea-concern. De tweede V staat voor verbeteren van de kwaliteit van slachtofferhulp, de integratie van slachtoffers in de samenleving en zelfredzaamheid. De derde V is vertalen van de resultaten in de samenleving, naar de verzekeringsbranche en naar hulpverlenende instanties. De vierde V is verspreiden van de resultaten via publicaties, conferenties en online. De vijfde V tenslotte gaat over vernieuwen.

Het jubileumjaar in 2019 is een prachtige aanleiding om te vernieuwen. Er zijn de afgelopen jaren twee focusgebieden geweest: slachtoffers in de zorg en in het verkeer. Drie kleinere speerpunten zijn: slachtoffers in de publieke omgeving, van huiselijk geweld en van cybercrime. We willen onze focus de komende tijd opnieuw aanscherpen. We gaan aan de slag met onze nieuwe beleidsplan 2019-2023. Eén van de richtingen waar we waarschijnlijk extra accent op zullen leggen, is het vergroten van de veerkracht van slachtoffers, op alle mogelijke manieren.”

Jubileum congres

“Verder zou ik het jubileumjaar willen aangrijpen om een congres organiseren. Het idee is dat alle partijen in de slachtofferhulp daar een podium krijgen om een project of trend voor het voetlicht te brengen. We kunnen de krachten beter bundelen, waarbij SASS de verbindende factor kan zijn. We zijn er niet voor onszelf, we zijn er voor de slachtoffers. Maar het is goed als SASS bekender wordt en meer positie inneemt in het veld.

Slachtofferschap kan iedereen op elk moment overkomen. Buitengewoon belangrijk is om in te zetten op de empowerment en veerkracht van de slachtoffers. Daar ligt ook weer een parallel met mijzelf. Toen ik ziek werd, dacht ik: Ik kan mezelf als slachtoffer zien omdat dit me overkomt, maar ik kan er ook tegen aan gaan. Ik ben dingen gaan doen die me weerbaarder maakten, waardoor ik er beter uit kwam. Mij heeft het geholpen. Ik denk dat die mindset ook anderen kan helpen.” <